

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih PD Kočevje v letu 2014

5. 4. 2014

Trdinov vrh

V soboto, 5. aprila 2014, se nas je 18 pohodnikov udeležilo pohoda na TRDINOV VRH. Kljub slabemu vremenu smo se zjutraj zbrali na avtobusni postaji in se odpeljali na Gospodično, kjer smo se pridružili okoli stotim pohodnikom pohoda na Trdinov vrh ob počastitvi 100-letnice PD KRKA Novo mesto. Vreme nas ni nič motilo saj je bilo dobro razpoloženje skozi celo pot, na vrhu v cerkvici so nas pogostili z dobro kapljico in pasuljem s klobaso. Pot nas je naprej vodila do doma na Miklavžu, kjer nas je čakal avtobus.

Štefka Ule

12. 4. 2014

Zeleni Vir

V soboto, 12. aprila 2014, se nas je 18 članov PD Kočevje odpeljalo na ZELENI VIR na hrvaškem, takoj za mejo.

Od izhodišča nas je pot vodila skozi polno čemaža do doma na Zelenem Viru, tu pa smo zavili levo mimo elektrarne do slapa, ki je visok 80 m in naprej po zelo lepi in urejeni poti do železniške postaje Skrad. Nadaljevali smo skozi mesto do Skradskega vrha in po isti poti nazaj do postaje. Od tu naprej pa po drugi poti mimo jame Muževa hiša in skozi Vražji prolaz čez lepo sotesko in mostičke do doma na Zelenem Viru. Ker je dom zaprt smo odšli do avtobusa in po krajšem postanku pred mejo smo se odpravili domov. Bil je čudovit pohod in zelo lep in tako blizu.

Vida Ofak

10. 5. 2014

Odstranjevanje posledic žleda na Kočevskem

Odstranjevanje posledic žleda na Kočevskem 10. maja je PD Kočevje izvedlo največjo delovno akcijo markacistov Planinskega društva Kočevje in markacistov MDO Dolenjske in Bele krajine. Skupno je sodelovalo 30 markacistov in planincev, od tega 12 iz MDO Dolenjske in Bele krajine iz PD Semič, PD Krka Novo mesto in PD Črnomelj. Delalo se je na Kostelskem (Laze–Kosa–Potok, Laze–Rački potok, Stružnica–Rački potok, območje Boriča in na planinski poti med Gotenico in Goteniškim Snežnikom. To je bila druga velika delovna akcija, prva, katere se je udeležilo 19 markacistov, od tega 4 iz prijateljskega planinskega društva Križe na Gorenjskem, je bila 11. aprila na področju Osilniške občine in Borovca.

Vsem udeležencem velika zahvala za opravljeno delo in s prijetnim občutkom, da v nesreči nisi sam. Tudi mi se bomo odzvali, ko bo to najbolj potrebno.

PD Kočevje

17. 5. 2014

Po kočevski planinski poti

V soboto, 17. 05. se nas je 15 najbolj hrabrih zbralo na avtobusni postaji, da se odpeljemo na Colnarski klanec, kjer se bo začela naša planinska pot. Vreme ni bilo nič kaj obetavno-hladno, oblačno, turobno. Vendar nam to ni pokvarilo dobre volje. Žuk nam je rezerviral „tavelik“ avtobus in poskrbel, da smo v baru Mošenik v Štalcerjih popili jutranjo kavico. Seveda smo pridobili tudi prvi od sedmih žigov, ki so nas čakali na poti. Polni optimizma smo zakorakali v strmino, ko so nas že pozdravile prve kaplje. Bili smo pripravljeni, se primerno oblekli in odprli dežnike. Dež je kar padal, mi pa smo hodili in hodili. Kdor si upa, je nagrajen! S soncem, v Stružnici, kjer smo izkoristili gostoljubnost nadstreška Vidine in Marjanove „rezidence“. Nato pa blatna in razrita strmina do Kuželjske stene. Tu smo srečali Selana. Pripravljaj in čistil je Kostelsko planinsko pot za naslednji teden. Z vrha Kuželjske smo bili nagrajeni s čudovitim razgledom. Nato pa nas je zopet razveselil dež, pa sonce in kot bi domačini rekli „tako par puta“. Mi pa smo hodili, bili dobre volje, se spodbujali in prišli do Borovca v dobrih osmih urah. Na Inlaufu pa nas je čakal kombi avtobus s katerim smo se odpeljali do naše kočice. Tu sta za nas in naše želodce poskrbela Jožica in Boris.

Tomaz Špehar

28. 6. 2014

Tradicionalni pohod na Petruvo v Osilnico

Pohod na „Petruvo“ smo dali pod streho! Sicer je bilo udeležencev nekoliko manj, vendar nam to ni pokvarilo dobre volje. Veseli smo bili obiska 18 planincev iz štajerskega konca; Šmarja pri Jelšah, Šentjurja in Celja, ki so se pridružili našemu pohodu. Upamo, da so se med nami dobro počutili in bili, tako kot mi, na koncu prijetno utrujeni. Vreme nam je služilo, sonce in tu in tam malo vetra, da nas ni preveč zažgalo. Tone je dobro organiziral, da nismo bili preveč žejni v Kočah, niti lačni v Ravnah. Zahvaliti pa se moram tudi Milanu, ki nas vsako leto pogosti na Šajbniku. Ohrani to lepo navado! Pa smo že pridrvili do Bezgovice. Tu pa...., ne bom vsega naštevala, naj vas „firbec matra“, da se nam boste pridružili naslednje leto. Tudi v Osilnici so nas, kot vsako leto, prijazno sprejeli, poskrbeli za hrano in pijačo ter dobro glasbo. Ansambel Pogum je pokazal pravi pogum in nas hitro spravil na plesišče. Še enkrat hvala vsem in nasvidenje prihodnje leto.

Štefka Ule

9. 8. 2014

10. skupni pohod PD Kočevje in PD Ribnica v Lienške dolomite

Cilj 10. skupnega pohoda PD Kočevje in PD Ribnica, ki smo ga izpeljali 9. avgusta 2014, so bili Lienški dolomiti, natančneje vrhova Laserzwand in Seekofel. Pot smo začeli ob koči Dolomitenhütte, od koder smo se napotili proti koči Karlsbader Hütte, kjer smo se razdelili na dve skupini – prva se je prek melišča povzpela do škrbine Ödkarscharte, od tu dalje pa po zavarovani plezalni poti »Seekofel Klettersteig« na vrh 2.744 metrov visokega Seekofla, druga pa na povsem drugi konec gorskega venca nad kočjo Karlsbader Hütte – 2.614 m visoki Laserzwand. Udeleženske, ki jih ni pritegnil vzpon na nobenega od vrhov, so se z izhodišča podale do kočje Karlsbader Hütte. Preživeli smo prijeten dan v prekrasnem gorskem okolju Lienških dolomitov ter se kljub sestopu v dežju na izhodišče vrnili dobre volje.

Simon Figar

16. 8. 2014

Zlatorogova transverzala ponosa 2014

Akcija Gremo v hribe se je po dobrem mesecu premora nadaljevala na Dolenjskem. Nad Kočevjem, natančneje pri koči ob Jelenovem studencu, se je zbralo in v Zlatorogovo knjigo vpisalo 457 pohodnikov.

Letošnjemu poletju bi težko rekli poletje, saj vremenske razmere niso prav nič mesecu avgustu primerne. Tako je bilo tudi v dneh pred enajstim Zlatorogovim dogodkom, ko je dež kar padal in padal. A sobotno jutro je bilo vendarle sončno in dogodek na jasi pred kočjo pri Jelenovem studencu se je, kljub popoldanski pooblačitvi, odvil po planih. Kaj po planih, še lepše je bilo, saj je bilo vzdušje med zbrano množico res enkratno. Topli pozdravi, nasmejani obrazi, stiski rok in domačnost oskrbnika Borisa so poskrbeli, da je bilo temu tako.

Pod vodstvom uigrane Zlatorogove ekipe so potekale znane igre, za jedačo in pijačo je skrbela Jožica, žena oskrbnika Borisa, Turistično društvo Kočevje pa je predstavilo svoje aktivnosti. Poleg njih sta se predstavila tudi dva gospoda, Janko Marinč je predstavil svoj svet pletenih košaric, ročno izdelanih umetnin, gospod Alojz Vidic pa izbor čajev, iz rastlin, nabranih prav v gozdovih nad Kočevjem.

Kot je že običaj, bo Pivovarna Laško tudi tokrat za vsak vpis v Zlatorogovo knjigo, lokalnemu društvu namenila 1 evro. Zbranim 457 vpisom, bodo dodali še 543 evrov in celoten izkupiček namenili Planinskemu društvu Kočevje, ki mu predseduje Franc Janež. To je bil predzadnji dogodek letošnje akcije Gremo v hribe in čaka nas samo še tradicionalni zaključek. Le-ta se bo zgodil čez slabih štirinajst dni, z dogodkom na Šmohorju, kjer bomo zaključili že peto Zlatorogovo transverzalo ponosa. Vabljeni na finalni dogodek v soboto, 30. avgusta, saj pravega planinskega praznika ne gre zamuditi.

Drugi o nas

20. 9. 2014

Pohod na Goteniški Snežnik

20. september 2014 - Pohod na Goteniški Snežnik se je že na avtobusni postaji v Kočevju začel v prijetnem vzdušju. Res nas ni bilo veliko, očitno preveč gledamo vremensko napoved, je pa bilo veselo. V Kočevski Reki so se nam pridružili še zanesenjaki s cele Slovenije, tako, da se nas je zbralo kar 59. Lepa številka, čeprav je v Gotenici začelo jokati nebo. Dala sem prav ljudem, ki so ostali doma. Padel je celo predlog, da ostanemo v avtobusu. Toda šofer je ostal neizprosni in podali smo se v dežju proti našemu cilju. Kako že pravi tisti pregovor - „ pogumne spremlja sreča“ in res nas je. Vreme se je stabiliziralo, na koncu nas je celo pozdravilo in ogrelo toplo sonce. Pohod je potekal v prijateljskih razgovorih med udeleženci, smehu, šalah, skratka brez težav. V Kočevski Reki smo se tudi najedli in naplesali. Skupinica planincev PD Kočevje pa je nadaljevala tradicijo nekaj let in odšla peš na obisk Jožici in Borisu v Kočo pri Jelenovem studencu.

Štefka Ule

27. 9. 2014

Špik in Slemenova špica

Zaradi večje pestrosti poti ter želje po večji udeležbi sta bila cilja tokratnega izleta dva - Špik ter Slemenova špica. Prva skupina je avtobus zapustila že pred Pišnico, se napotila v smeti Krnice, udobno pot pa zapustila na odcepu poti skozi Kačji graben. Vzpon je bil strm in naporen, grizli smo v strmino, kljub jutranjemu hladu nam je bilo vroče, kratek postanek nad vlažnim gozdičkom, ki ga kar nismo mogli dočakati, pa nam je povrnil moči. Pogumno smo premagali polje grušča ter strmo in naporno melišče in se z olajšanjem oprijeli trdne skale vršnega grebena, pod katerim smo dosegli razgledni vrh. Čestitke, razgled, malica ter nazaj v dolino. Sestopili smo v Krnico ter za las zgrešili kočo, ki se nam je izmuznila v bukovem gozdičku, tako da smo se morali do nje še malo potruditi. Zaslužen postanek pred kočjo se nam je še kako prilegel, ter nam pomagal, da smo lažje zmogli pot nazaj do izhodišča.

Druga skupinica je v precej številčnejši družbi udeležencev pohoda na Malo Mojstrovko v organizaciji PD Ribnica, s katerimi smo si delili prevoz, pot na Slemenovo špico začela malo nad Mihovim domom, se skupaj z njimi napotila do Vršiča, od tam pa preko Vratc na razgledno in sončno Slemenovo špico. Pred seboj so imeli lep dan in še lepšo pot, pa prav nikamor se jim ni mudilo, saj so imeli zaradi daljše poti naše skupine časa na pretek. Pot so zaključili v Erjavčevi kočji, nas pa pobrali po vrnitvi z Vršiča.

Kljub ločenim potem smo vsi preživeli prelep dan v hribih.

Tomaz Špehar

11. 10. 2014

Veliki vrh pogorja Košute v Karavankah

V soboto, 11. 10. 2014, se nas je zbralo 16 pohodnikov na avtobusni postaji. Naš cilj je bil, osvojiti Veliki vrh pogorja Košute v Karavankah po plezalni poti s Hajnževega sedla. Med tednom so napovedali lepo, sončno vreme, pravo „babje poletje“. V pričakovanju razgledov, sonca in adrenalinskega počutja, nam je pot hitro minila. Obvezen postanek v Voklem in že smo zavezovali čevlje na našem izhodišču, cestarski bajti na Ljubelju. Pot je sicer strma, vendar široka, zato smo ob klepetu in jesenskih barvah kar hitro prispeli do kočice na planini Korošica. Gospodar nas je prijazno postregel z domačim čajem. Zelo všeč mi je bil napis na vratih, ki gre nekako takole: "Pozdravljen bod, ko v hišo prideš in bog s teboj, ko spet odideš". Še obvezno fotografiranje. Pogled proti sedlu pa nam ni napovedoval lepote. Megla in nizka oblačnost sta se vila z Velikega vrha. Tudi veter ni zaostajal, zato smo se morali kar obleči. Nekako, malo razočarani, saj smo pričakovali sonce, ne pa mraza in megle, smo se zagrizli, opremljeni s čelado, pasom in samovarovalnim kompletom, v mokro skalo. Bili smo tiho in pazljivi pri stopanju navzgor, saj je bil kamen drseč, nevaren za zdrse in proženje. Ko pa smo stopili na nekoliko bolj varen teren, so se nam jezički odvezali. Skušala sem fotografirati, vendar sem imela „ton brez slike“- vse belo, megleno. Srečno, v sunkih vetra, smo prispeli na vrh. Simonu je bilo vroče, kar je tudi pokazal. Milan pa je opravil krst novodobnega, upam, da zasvojenega s hribi, planinca. Fotografiranje in takojšen odhod v dolino, kjer se je prikazovalo sonce. Vendar dokler smo prišli do Doma na Kofcah, je tudi tega zajela megla. Zato samo kratek postanek. Marija je našla objekte za slikanje in tako je nastala fotka simpatičnega psička. Spust v dolino v Podljubelj in....gostišče Marinšek. Tu pa.....sonceee!

Štefka Ule